

תלמוד תורה "אמרי דוד" קהילת חניכי הישיבות

פרשת נח

הגורים), נח רצה להיכנס לתיבה אבל הצדיק **מתושלח** (שהיה סבו) נפטר וחיכו עוד שבע ימים כי כולם היו עצובים, ובימי השבעה הקב"ה שינה את סדר הזריחה שהשמש זרחה ממערב ושקעה במזרח כדי לעוררם לתשובה, אחרי השבעה החל לרדת גשם ונח ומשפחתו נכנסו לתיבה כשרצה לסגור את הדלת הגיע '**עוג'** ורצה להיכנס לתיבה אמר לו נח שיבטיח שלא יעשה צרות לצאצאיו ועוג הבטיח, וישב על התיבה וכך ניצל, כשסגרו את הדלת והחל לרדת גשם חזק יותר באו הרשעים ורצו להיכנס לתיבה וניסו לשבור את התיבה מיד באו החיות שנשארו מחוץ לתיבה וטרפו אותם, האנשים הענקיים ניסו לשים רגל על החור באדמה שלא יצאו מים אבל ה' העביר את המים ליד הגיהנום והמים רתחו ונכוו ברגל.

נח היה מאד עסוק כי נתן אוכל לכל החיות והבהמות ופעם ראה עוף (ששמו חול) שעומדת בצד ולא קיבלה אוכל הרבה זמן שאלה אותה נח למה את בחוץ? אמרה לו שראתה שהוא עסוק כ"כ ולא רצתה להטריחו, אמר לו נח שבשכר זה היא תחיה הרבה שנים, והיא חיה אלף שנים (אח"כ מצטמק עד שנהיה ביצה ונולד שוב), וכן סיפרנו על האריה שנשך את נח כי לא קיבל אוכל בזמן, וה' עשה את האריה חולה שלא ירצה יותר לאכול. נח לא ידע מה הזיקית אוכלת עד שפעם אחת חתך רימון ופתאום נפל תולעת והזיקית אכלה את זה, הבין נח שזה מאכלה.

הגשם החזק והמים מהתהום ירדו במשך ארבעים יום וארבעים לילה, אחרי זה נפסק הגשם והמשך זרם מים חזק מהתהום והתיבה שטה על המים במשך מאה וחמישים יום עד שהפסיקו המים, נח אמר **לעורב** שיצא לראות אם אפשר

בנו של אדם הראשון 'קין' היה רשע וצאצאיו הלכו בדרכו ועשו עבירות, ה' מאד כעס עליהם ואמר לנח שהיה צדיק שיחזירם בתשובה, כי אם לא – בעוד מאה ועשרים שנה יביא עליהם מבול ויהרגם אבל הרשעים צחקו עליו.

הרשעים היו מניחים פסלים ברחובות וכומר ישב ע"י ואמרו לאנשים להשתחוות לפסל וכל מה שהם ירצו יתקיים, והכמרים דברו עם המלאכים השחורים שימלאו משאלותיהם, כשנח עבר אמרו לו ג"כ שישתחווה לפסל וצחק עליהם שזה שטויות הפסל לא יכול לעזור, ופעם אחת אמרו לו שאם ישתחווה לפסל יהיה לו ילדים – כי נח כבר היה כמעט בן חמש מאות שנה ולא היו לו ילדים אבל הוא המשיך לצחוק עליהם.

ה' אמר לנח לבנות תיבה גדולה כדי שהוא ומשפחתו יכנסו לשם במבול, ולקח עצים גדולים וכל היום דפק במסמרים והרשעים שאלו אותו מה אתה בונה? אמר להם: **תיבה**, כי ה' הולך להביא מבול ומי שלא יחזור בתשובה ימות, צחקו עליו הרשעים והמשיכו במעשיהם. כשבנה את התיבה המשיך להתפלל לה' שייולדו לו ילדים וה' שמע תפילתו ונולדו לו שלשה ילדים '**יפת'**, '**חם'** ו'**שם'**, נח בנה בתיבה שלשה קומות, קומה אחת לזבל שניה לחיות ושלישית למגורים, אחרי מאה עשרים שנה אמר ה' לנח שיכניס מכל סוגי החיות, הבהמות והעופות לתיבה, מהכשרות שבע מכל מין, ומהטמאות שתיים מכל מין – זכר ונקיבה, וכל הבהמות באו לתיבה. והחיות שעשו עבירות לא הצליחו להיכנס לתיבה, (סיפרנו על שד השקר ושידת הפסד שהתחתנו ובאו לתיבה, וסיפרנו על הראם שנח קשר אותה מבחוץ ועשה לה חור מלמעלה ונתן לה אוכל, וכן סיפרנו על הלבאיא עם

שהיה צדיק ראה את מעשיהם הרעים ואמר לצאצאיו שאסור להיות ליד הרשעים ועבר לגור במקום אחר, ה' העניש את החברים של נמרוד, 1. שבעים מלאכים ירדו וכל מלאך לימד קבוצת אנשים שפה אחרת וכשבאו למחרת לבנות את המגדל אחד ביקש פטיש והשני הביא לו כיסא ולא יכלו להמשיך עד שנפרדו, 2. ירד אש משמים ושרף שלישי מהמגדל, ועוד שלישי נבלע באדמה ועוד שלישי נשאר מקום טמא שאסור לעבור שם, 3. האנשים שזרקו חיצים נהיו פילים וקופים וברחו ליער.

אחד השרים של נמרוד היה **תרח**, ונולד לו בן **אברהם**, תרח מכר פסלים ואברהם ראה שהם לא יכולים לעזור וניסה להתפלל לשמש או לירח ולכוכבים וראה שהם לא עוזרים וה' התגלה אליו ואמר לו שהוא ברא את העולם, אברהם התחיל לפרסם את שמו של הקב"ה, כשהיה בן חמישים בא לבקר את אביו תרח, והוא שם אותו למכור פסלים, אברהם שיכנע את כולם להתפלל לה' ראה תרח שהוא לא מוצלח למכור פסלים אז הוא שם אותו לכומר לפסלים ואברהם ביקש מאמו שתכין אוכל לפסלים ושבר את כל הפסלים חוץ מהפסל הגדול שבידו הוא שם את הגרזן והניח לידו את מגש האוכל, כשראה זאת תרח התרגז על אברהם וסיפר לנמרוד, נמרוד קרא לאברהם ושאלו למה שבר את הפסלים אמר לו שהם רבו על האוכל והגדול הרג אותם, אמר נמרוד הרי הם לא יכולים לזוז, אמר לו אברהם אז למה אתה מתפלל אליו הוא הרי לא יכול לעשות כלום, נמרוד אמר לשים את אברהם בבית סוהר ולא לתת לו לאכול, הקב"ה הביא לו כל יום לאכול ולשתות, אחרי עשר שנים הוציאו אותו והכניסוהו לכבשן האש, אברהם לא נשרף רק הסתובב באש כמו בבית ראו כל הרשעים שהוא צדיק אמיתי וה' שומר עליו ונתנו לו הרבה מתנות.

שבת שלום ומבורך

לצאת כבר מהתיבה והעורב התחצף לנח ואמר: גם ה' שונא אותי (שאמר להכניס רק שתי עורבים) וגם אתה שונא אותי (שאם ימות לא יוכלו העורבים להתרבות) אמר לו נח: רשע, ראיתי את העבירות שעשית בתיבה, אבל ה' אמר לנח שלא יצעק על העורב כי הוא יציל את אליהו הנביא, העורב הסתובב מעל התיבה ואכל פגר מת שהיה על ההרים ובערב חזר לגג התיבה, אחרי שבעה ימים שלח נח את ה**יונה** אבל הכל היה מים וחזרה בערב לתיבה, אחרי שבעה ימים שלחה נח שוב וחזרה עם עלה זית בפיה הבין נח שנשארו מעט מים, לאחר עוד שבעה ימים שלחה נח שוב ויותר לא חזרה, והוריד את המכסה של התיבה וחיכה עד שקיבל רשות מה' לצאת מהתיבה, כשיצא מהתיבה חשב לעצמו למה צריך מהבהמות הטהורות שבע מכל מין, והקריב מהם קרבנות לה', וכשהגיע ריח הקרבנות לה' הבטיח לנח שיותר לא יעשה מבול בעולם, ואם ח"ו יעשו עבירות יעשה קשת בשמים וידעו לחזור בתשובה וכשרואים קשת אומרים ברכה: "ברוך ... **זוכר הברית וגו'.**"

חם בן נח היה רשע ונולד לו בן 'כוש' (שהיה אבא של הכושים) והם היו רשעים, לכוש נולד בן 'נמרוד' – שמרד בה', וחם גנב מנח את בגד העור (שה' עשה ל'אדם') והיה על זה ציורים של חיות וכשלחץ על חיה למשל אריה – כל האריות היו נכנעים לפניו וכך היה הורגם, ונמרוד לבש את זה והרשעים ראו שהוא שולט על החיות שאלו אותו איך יכול לעשות את זה אמר להם שהוא ברא את העולם והם האמינו לו, נמרוד אמר להם לבנות מגדל גבוה ויהרגו (כביכול) את ה' ואת המלאכים וכשהיו על המגדל למעלה זרקו חיצים לשמים והמלאכים השחורים צבעו את החיצים באדום וזרקום חזרה למטה, הרשעים היו בטוחים שזה אדום מהדם של המלאכים, ואשור הנכד של שם